

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 3. maja 2010 – Post Danmark A/S proti Konkurrencerådet

(Zadeva C-209/10)

(2010/C 179/40)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Post Danmark A/S

Tožena stranka: Konkurrencerådet

Intervenient: Forbruger-Kontakt a-s

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 82 ES treba razlagati tako, da selektivno znižanje cen prevladujočega poštnege podjetja, ki ima splošno obveznost razpošiljanja, na raven, nižjo od celotnih povprečnih stroškov, vendar višjo od povprečja dodatnih stroškov ponudnika, lahko pomeni izključevalno zlorabo, če se ugotovi, da cene na to raven niso postavljene zato, da se izključi konkurent?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da selektivno znižanje cen v okoliščinah, opisanih v prvem vprašanju, v nekaterih okoliščinah lahko pomeni izključevalno zlorabo, katere okoliščine mora upoštevati nacionalno sodišče?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 3. maja 2010 vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) – Doris Povse proti Mauro Alpagu

(Zadeva C-211/10)

(2010/C 179/41)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Doris Povse

Tožena stranka: Mauro Alpagu

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali „odločba o varstvu in vzgoji otroka [...], ki ne nalaga vrnitve otroka“ v smislu člena 10(b)(iv) Uredbe (ES) št. 2201/2003 (Uredba Bruselj IIa) ⁽¹⁾, zajema tudi začasno odredbo, s katero se do sprejetja končne odločbe o varstvu in vzgoji otroka „starševska pravica odločanja“, predvsem pravica določitve kraja otrokovega prebivališča, prenese na tistega od staršev, ki je otroka ugrabil?
2. Ali spada odredba o vrnitvi otroka na področje člena 11(8) Uredbe Bruselj IIa samo takrat, kadar sodišče odredi vrnitev otroka na podlagi odločbe o varstvu in vzgoji otroka, ki jo je samo sprejelo?
3. Če sta odgovora na vprašanja 1 in 2 pritrdilna:
 - 3.1. Ali se je v drugi državi zoper izvršitev odločbe, o kateri je sodišče izvora izdalo potrdilo v skladu s členom 42(2) Uredbe Bruselj IIa, mogoče sklicevati na nepristopnost sodišča izvora (vprašanje 1) ali na neuporabljivost člena 11(8) Uredbe Bruselj IIa (vprašanje 2)?
 - 3.2. Ali mora nasprotna stranka v takem primeru od države izvora zahtevati razveljavitev potrdila, pri čemer je do sprejetja odločbe države izvora izvršitev v drugi državi mogoče zadržati?
4. Če so odgovori na vprašanja 1 in 2 ali na vprašanje 3.1. nikalni:

Ali se v skladu s členom 47(2) Uredbe Bruselj IIa odločba – ki jo je sprejelo sodišče druge države in jo je po pravu te države treba šteti za izvršljivo – s katero se začasno varstvo in vzgoja prenese na tistega od staršev, ki je ugrabil otroka, izvršitvi predhodno sprejete odredbe prve države o vrnitvi otroka v skladu s členom 11(8) Uredbe Bruselj IIa nasprotuje tudi takrat, ko ne ovira izvršitve odredbe druge države o vrnitvi otroka, sprejete v skladu s Haaško konvencijo z dne 25. oktobra 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodne ugrabitve otrok?

5. Če je odgovor na vprašanje 4 prav tako nikalen:

5.1. Ali se lahko v drugi državi zavrne izvršitev odločbe, o kateri je sodišče izvora izdalo potrdilo v skladu s členom 42(2) Uredbe Bruselj IIa, če so se okoliščine od njenega sprejetja tako spremenile, da bi sedaj izvršitev močno ogrožala dobrobit otroka?

5.2. Ali mora, nasprotno, nasprotna stranka te spremenjene okoliščine uveljavljati v državi izvora, pri čemer je do sprejetja odločbe države izvora izvršitev v drugi državi mogoče zadržati?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1).

Pritožba, ki jo je 6. maja 2010 vložila Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 3. marca 2010 v zadevi T-321/07, Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-216/10 P)

(2010/C 179/42)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (zastopnika R. Kunze, G. Würtenberger, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Applus Servicios Tecnológicos, SL

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Splošnega sodišča z dne 3. marca 2010 v zadevi Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH proti UUNT –

Applus Servicios Tecnológicos, SL (T-321/07, izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo zoper odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 7. junija 2007, s katero je bila potrjena odločba oddelka za ugovore o zavrnitvi ugovora zoper prijavo znamke Skupnosti 002.933.356;

— po koncu pisnega postopka določi datum obravnave pri Sodišču;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je treba sodbo Splošnega sodišča razveljaviti iz naslednjih razlogov:

— Splošno sodišče je nepravilno potrdilo presojo odbora za pritožbe glede merila za verjetnost zmede na podlagi člena 8(1)(b) Uredbe o znamki Skupnosti (¹);

— Splošno sodišče je nepravilno opustilo presojo ugovora pritožnice, ki temelji na členu 8(5) Uredbe o znamki Skupnosti;

— Splošno sodišče je kršilo člen 75 Uredbe o znamki Skupnosti, ker je presodilo, da odboru za pritožbe ni bilo treba izčrpno preučiti preostalih trditev pritožnice, zlasti tistih, ki se nanašajo na razlikovalni značaj prejšnje registracije znamke „zaradi ekonomičnosti postopka“;

— izpodbijana sodba krši člen 76 Uredbe o znamki Skupnosti;

— Splošno sodišče je napačno sprejelo, da dejstvo, da UUNT pritožnice ni obvestil o spremembi imetnika prijav znamke Skupnosti in ji tako odvzel možnost dati pripombe na spremembo stranke, ne vodi do resne kršitve pritožnične pravice do poštenega sojenja.

— Splošno sodišče je izreklo odločitev o stroških, ki ni v skladu z upoštevnicami določbami prava Evropske unije.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, str. 1).